

РЕШЕНИЕ

№ 1364
София, 29.01.2013

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Пето отделение, в съдебно заседание на двадесет и трети януари две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: АНДРЕЙ ИКОНОМОВ

ЧЛЕНОВЕ: ДИАНА ДОБРЕВА

ИЛИАНА СЛАВОВСКА

при секретар
на прокурора
от председателя
по адм. дело № 3435/2012.

Николина Аврамова
Лилия Маринова
АНДРЕЙ ИКОНОМОВ

и с участието
изслуша докладваното

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 40 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ). Образувано е по касационна жалба на кмета на Община Харманли (кмета/ът) против решение № 17/30.01.2012 г., постановено по а.д. № 778/2011 г. по описа на Административен съд Хасково (АСХ).

Касационната жалба е подадена в срок и е процесуално допустима.

С обжалваното решение състав на АСХ е отменил като незаконосъобразно решение № 5/14.09.2011 г. на кмета, с което е отказан достъп до поискана от Иван Димитров Атанасов обществена информация с негово заявление вх. № ОХ-05-1184/03.09.2011 г. Преписката е върната за ново произнасяне на кмета.

Недоволен от решението, кметът го обжалва. Счита, че същото е неправилно поради допуснати от съда съществена нарушения на съдопроизводствените правила, нарушение на материалния закон и необоснованост. Моли отмяната му и отхвърляне на жалбата на Атанасов. Алтернативно се иска връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на съда.

Ответната страна - Иван Димитров Атанасов, не взема становище по касационната жалба. Прокурорът дава становище за неоснователност на жалбата.

Върховният административен съд, състав на пето отделение (ВАС), за да се произнесе, прие за установено следното:

Със заявление за достъп до обществена информация вх. № ОХ-05-1184/03.09.2011 г. (л. 6), ответникът Атанасов е поискал от кмета да му се предостави копие на хартиен носител от доклад на Агенцията за държавна финансова инспекция, получен в общината. В срока по чл. 28 от ЗДОИ, кметът е издал обжалваното решение № 5/14.09.2011 г. (л. 12), с което е решил да не се предоставя искания достъп. Заявил е също, че решението може да се обжалва пред Окръжен съд Хасково (ОСХ) на основание чл. 40, ал. 1 от ЗДОИ, по реда на ЗАП (Закона за административното производство). Заедно с решението е изпратено и писмо до заявителя (л. 8), без дата на изготвяне и извеждане в деловодството на общината, в което са изложени мотиви защо е постановен акта. Същото е връчено на Атанасов едновременно с решението, видно от изявлението на последния, направено по време на съдебното заседание на 09.12.2011 г. (л. 33).

Върху обжалваното решение има саморъчна отметка от Атанасов, че е получено на 15.10.2011 г. В същото време кметът трикратно е заявил, че датата на връчване на решението му погрешно е записана като 15.10.2011 г., вместо действителната такава - 15.09.2011 г. По

така възникналия между страните процесуален спор за датата на връчване на решението АСХ не е взел категорично становище. Предвид факта обаче, че копиеот решението, върху което е отметката за получаването му е представена в съда от кмета, ВАС приема, че за достоверна дата на получаване следва да се приеме тази, която е отразена върху документа – 15.10.2011 г. В случая, поставената от Атанасов дата съставлява частен документ, но представянето ѝ на съда от кмета а не от него, води до промяна на достоверността на тази дата, определена с чл. 181 от ГПК.

При така установеното от фактическа страна, касационната жалба се явява неоснователна. В съдебния акт АСХ е приел, че включвайки в решението си текст (т. 2), че то може да се обжалва пред ОСХ на основание чл. 40, ал. 1 от ЗДОИ по реда на ЗАП, кметът не е изпълнил изискването на чл. 59, ал. 2, т. 7 от АПК – да посочи пред кой орган и в какъв срок актът може да се обжалва. Приел е също (стр. 3 от решението, абз. I), че общото препращане към реда за обжалване по ЗАП – закон, отменен преди издаването на обжалваното решение и посочването в същото на ненадлежен съд, сочи на хипотезата по чл. 140, ал. 1 от АПК - случаите, когато в административния акт не са посочени органът пред която може да се обжалва той и срока в който може да се подаде жалба. Като резултат от това, е удължен срокът за обжалване на 2 месеца. Съдът е приел, че при така удължения срок за обжалване, жалбата е подадена преди изтичането му, независимо от датата когато административния акт е връчен на получателя – 15.09.2011 г. или 15.10.2011 г.

ВАС не възприема посочения правен извод. Препращане към ред за обжалване по отменен закон и посочването на ненадлежен съд, не е равно на непосочване на орган, пред който подлежи на оспорване административния акт и срок за това оспорване, поради което не е налице хипотезата по чл. 140, ал. 1 от АПК. Относно реда за обжалване следва да се посочи, че в решение № 5/14.09.2011 г. освен препращане към отменения ЗАП има включен и чл. 40, ал. 1 от ЗДОИ, който от своя страна насочва към актуалния ред за обжалване по АПК. Адресирането на искане за издаване на административен акт или на жалба за проверка неговата законосъобразност и/или целесъобразност към некомпетентен орган и/или съд е често срещана житейска ситуация. Именно затова законодателят в редица норми от АПК (чл. 31, ал. 2, чл. 88, ал. 2, чл. 130, ал. 4, чл. 135, ал. 2, чл. 221, ал. 3) изрично вмения като задължение на некомпетентните орган или съд, задължението да препратят те искането или жалбата до компетентните такива. Дори ако жалбата беше подадена от Атанасов до ненадлежния ОСХ, вместо компетентния АСХ, в крайна сметка тя ще стигне до АСХ, като на основание чл. 135, ал. 2 от АПК делото ще се смята за образувано от деня на завеждането му пред ОСХ. Т.е. в случая липсва хипотезата на чл. 140, ал. 1 от АПК, водеща до удължаване срока за обжалване от 14 дни на 2 месеца. Този погрешен правен извод по въпроса обаче, не се е отразил на правилността на изводите на АСХ за подаване на жалбата в срок и нейната допустимост като цяло. При начало на срока 15.10.2011 г., той изтича на 31.10.2011 г., тъй като 14-ия ден се пада 29.10.2011 г. – събота, неприсъствен ден. На основание чл. 60, ал. 6 от ГПК, срокът изтича в първия следващ присъствен ден – понеделник, 31.10.2011 г., когато жалбата е входирана в общината.

Неоснователни са и доводите за постановяване на решението в нарушение на материалния закон. В цитираните в жалбата правни изводи на АСХ липсва твърдяното противоречие. Действително, съгласно цитираното ТР № 16/1975 г. на ОСГК на ВС на НРБ, мотивите към административния акт могат да се съдържат и в съпътстващи го документи, вкл. в писмо с характера на посоченото по-горе, стига то да изхожда от органа издател на акта и да касае последния. В същото време обаче, механичното изброяване на законови текстове, без посочване на връзката им с обжалвания акт не отговаря на изискването за мотиви на акта по смисъла на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. В конкретния случай се изброяват възможни хипотези, без кметът да е посочил на основание на кои точно фактически и правни основания от така изброените, е отказал той достъпа до исканата обществена информация. Опитът да се „допише” акта чрез излагане на мотиви в касационната жалба е недопустим. За да може да се извърши ефективен съдебен контрол за законосъобразността му, актът трябва да съдържа

изчерпателни мотиви, вкл. конкретните фактически и правни основания, мотивирали органа за издаването му. По въпроса за незаконосъобразността на обжалваното решение на кмета, ВАС споделя изцяло мотивите на АСХ и не счита за необходимо да ги преповтаря. По изложените съображения следва да се остави в сила обжалваното решение, поради което и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, ВАС

РЕШИ:

ОСТАВЯ в сила решение № 17/30.01.2012 г., постановено по а.д. № 778/2011 г. по описа на Административен съд Хасково.
Решението е окончателно.

**Вярно с оригинала,
секретар:**

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/ Андрей Икономов
ЧЛЕНОВЕ:/п/ Диана Добрева
/п/ Илиана Славовска

А.И.